

[Formanden.]

maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelt.

I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Landstingets Formand, at Landstinget i sit Møde samme Dag har vedtaget:

Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om Kongeriget Danmarks Hypotekbank § 13.

Det paahviler mig som Formand at stille Forslag om Sagens Behandling.

Mit Forslag vil gaa ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer og senere, naar dette har afgivet Betænkning, underkastes to Behandlinger her i Tinget efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Landbrugsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg har den Ære for det høje Folketing at fremsætte to Lovforslag. Det første er *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m.*

Da Landbrugskrisen for 6—8 Aar siden var paa sit højeste, kostede Slagtekvæg til Eksport ikke mere end 17 Øre pr. kg levende Vægt, og i den Anledning blev der gennemført en Lovgivning, som gik ud paa ved Optrævning af en indenlandsk Afgift for Kød af Kreaturer af fremskaffe Midler til Støtte for Afsætningen af Kreaturer og til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose. Den Lovgivning, som vi har haft i disse Aar, har — det er sikkert erkendt fra alle Sider — virket godt med Hensyn til begge disse Formaal, og jeg vil gerne henlede Tingets Medlemmers Opmærksomhed paa de udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og hvori de vil faa en nærmere Redegørelse for disse Loves Virkninger gennem Aarene.

Efterhaanden som Priserne paa Kreaturer steg, blev Lovene ændret, saaledes at det første Formaal, Afsætningen, traadte mere i Baggrunden, og det sidste Formaal, Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen, kom mere i Forgrunden. Priserne er nu i den seneste Tid steget meget betydeligt; for den samme Vare, der i 1932 kostede 17 Øre pr. kg levende Vægt, var Prisen, da vi gennemførte den sidste Lov af denne Karakter, naaet op til 45 Øre, og nu, da

jeg skal anbefale dette Lovforslag, er Prisen gaaet op til 90 Øre. Man kan derfor naturligvis ikke fortsætte Lovgivningen efter de samme Retningslinier, og jeg har da ogsaa ført nogle Forhandlinger med Landbrugets Organisationer, som med mig er enige i, at man ikke bør fortsætte med at yde Støtte til Afsætningen af Kreaturer, fordi det under disse Forhold maa anses for at være overflødig; men man er ogsaa enig om, at der skal fortsættes med Støtte til Tuberkulosebekæmpelsen blandt Kreaturerne, da det er af afgørende Betydning for at komme denne Sygdom til Livs. Man er endelig enig om, at de Penge midler, der skal anvendes, ikke bør opkræves efter samme Retningslinier som hidtil, det vil altsaa sige, at Fremskaffelse af Midlerne ikke skal tages ved en Afgift paa Hjemmesalget af Kød — Bestemmelsen herom gjaldt jo Aaret 1940 ud, idet Loven udløb den 31. December 1940. Alle rede den 22. November var Organisationerne og jeg enige om at ophøre med at opkræve denne Afgift, da Priserne efter vor Mening var gaaet saa højt op, at det ikke mere vilde være forsvarligt.

Vi er ogsaa enige om, at man nu maa se at skaffe Pengene paa anden Maade, og det foreslaas her, at det skal ske gennem en mindre Afgift paa Eksporten af Kreaturer, en Afgift, der svarer til 1 Øre pr. kg levende Vægt af Kvæg og Kød. I og for sig kunde der være noget, der talte for, at man ogsaa skulde opkræve en tilsvarende Afgift paa Hjemmemarkedet, men saaledes som Prisforholdene ligger, mener vi ikke, det er rigtigt, og da det tillige vil være meget bekosteligt, at administrere en saadan Optrævning paa Hjemmemarkedet i Forhold til det ringe Beløb, der vil indkomme, foreslaas det slet ingen Afgift af opkræve her. Men da hele Samfundet selvfølgelig har meget stor Interesse i, at denne Tuberkulosebekæmpelse fortsættes uformindsket, foreslaas det, at $\frac{1}{3}$ af det Beløb, der anvendes i alt, ydes af Statskassen, saaledes at hvis der f. Eks. indkommer et Par Millioner Kroner ved Eksportafgiften, hvad man regner med, skal Staten yde 1 Mill. Kr. Dette er dog det højeste Beløb, Staten vil gaa med til, og hvis der altsaa indkommer over 2 Mill. Kr. bliver Statens Tilskud alligevel ikke mere end 1 Mill. Kr.

Det Formaal, som ved Siden af den direkte Bekæmpelse af Tuberkulosen hos Kvæg har været indeholdt i Loven tidligere, bibeholdes ogsaa nu. Det vil sige, at der af de Beløb, der her stilles til